

[Indenrigsministeren.]

er klart, at Laanefonden i saa Fald maa have Adgang til gennem en Mellemrente at opnaa Ækvivalens herfor.

Da det af flere Grunde maa anses for upraktisk at overføre Realkreditinstitutternes Regler om solidarisk Ansvar til denne Laanefond, er der i Forslaget § 2 indsat en Bestemmelse om en særlig Sikkerhedsstillelse, idet Staten som Sikkerhed for Laanefondens Forpligtelser indskyder en Grundfond paa 20 pCt. af de udbetalte Laans Hovedstol, dog mindst 1 Mill. Kr. Denne Grundfond indskydes i Form af 4½ pCt.s indenlandske Statsobligationer eller i Form af et af Finansministeriet udstedt Indskrivningsbevis for Beløbet.

Jeg skal endnu nævne, at der i § 5 gives de sædvanlige Begunstigelser, som er indrømmet Kreditforeninger, tillige med den særlige Begunstigelse, at alle Dokumenter, der oprettes i Anledning af Laanefondens Virksomhed, er stempelfri, ligesom Pantebreve og andre Dokumenter, der udstedes af og til Laanefonden, tinglyses uden Betaling af Gebyrer af nogen Art, idet disse Stempel- og Tinglysningsgebyrer formentlig kun bør betales ved den endelige Prioritering, hvor man fra de korte Laan gaar over i det lange Laanemarked.

I § 9 findes de nødvendige Bestemmelser om, at Pantebreve udstedt til Laanefonden uden Samtykke fra efterstaaende Rettighedshavere til enhver Tid kan ombyttes med de Laan, der efter Pantebrevets Indhold er lagt til Grund for Laaneudmaalingen, saa at Laanene faar samme Prioritetsstilling som Laanefondens Laan, ligesom det bestemmes, at Rettigheder, som efter deres Indhold skal respektere Laan af offentlige Midler, Kreditforenings- eller Hypotekforeningslaan eller lignende, ogsaa respekterer Laan i Laanefonden.

I øvrigt skal de nærmere Regler for Laanefondens Virksomhed fastsættes i en af Bestyrelsen udarbejdet Vedtægt, der stadfæstes af Indenrigsministeren. Under Hensyn til den Garanti og Støtte, der i Henhold til Forslaget ydes denne Udlaansvirksomhed, har jeg fundet det rimeligt, at saafremt der ved Laanefondens Afvikling engang i Fremtiden maatte foreligge et Overskud, skal dette Overskud tilfalde Staten.

Jeg skal endnu blot tilføje, at det er klart, at ingen paa Forhaand kan garantere, at der ved Udløbet af de i Henhold til Loven udstedte kortfristede Laan kan opnaas lange Laan til det Kursniveau, der forelaa, da Byggeriet paabegyndtes. Ved Fristens Udløb maa Laantagerne da, hvis

den forventede Bedring paa det lange Laanemarked ikke er indtraadt, selv — eventuelt med Fonden som Mellemed — søge Forlængelse paa det korte Laanemarked til den Rente, som dette Marked til enhver Tid betinger.

Der har under Udarbejdelsen af Lovforslaget inden dets Fremsættelse i Folketinget været ført en Række Forhandlinger med Repræsentanter for Kreditforeningerne og de større Banker, og det kan selvfølgelig ikke undgaas, at Meningen om de Spørgsmaal, som dette Lovforslag berører, i disse Kredse maa være noget delte. Under Forhandlingerne stillede Kreditforeningernes og Bankernes Repræsentanter Forslag om forskellige Ændringer til det Lovudkast, som jeg havde forelagt dem, og der blev derefter i Hovedsagen fra Indenrigsministeriets Side taget Hensyn til de fremsatte Ønsker. Under de afsluttende Forhandlinger udtalte man, at man selvfølgelig, hvis et saadant Lovforslag gennemførtes i Rigsdagen, vilde yde loyal Medvirken til Lovens Udførelse i det praktiske Liv. Der førtes ogsaa nogle særlige Forhandlinger med Repræsentanter for Hypotekforeningerne, og saaledes som Lovforslaget var affattet dengang, ønskede Hypotekforeningerne en enkelt Ændring, maaske af mere principiel end af egentlig reel Betydning. Jeg mente paa det Tidspunkt, da jeg fremsatte Lovforslaget i Folketinget, af principielle Grunde ikke at kunne tage Hensyn til Ønsket om denne Ændring, men da der derefter i Folketinget viste sig Muligheder for at gennemføre den Ordning, som nu er fæstnet i Lovforslaget, hvorefter Loven ogsaa skal omfatte Hypotekforeningernes Laaneomraade, gjorde jeg de paagældende Repræsentanter for Hypotekforeningerne opmærksom herpaa. De Ændringer, der derefter foretoges, erklærede Repræsentanten for Hypotekforeningerne sig over for mig indforstaaet med.

Som det blev nævnt i Folketinget, angaar Lovforslaget i særlig Grad det Byggeri, der er under Udførelse. Jeg har ment det rigtigt at tage Udgangspunktet heri, idet man maa erindre, at saa godt som alle de, der har Byggeri under Udførelse for Øjeblikket, har startet dette under helt andre Forudsætninger end dem, der gælder i Dag. Selvfølgelig kunde man deroverfor sige: Ja, men det Byggeri bliver jo nok fuldført, da det altid vil være forbundet med større Tab at undlade at fuldføre et Byggeri end at gøre det færdigt under ugunstigere Forhold end først forudsat. Men jeg vil dog mene, at det vilde